

Sensorveiledning til eksamen i PSYC3103 våren 2026

Oppgave 1

1. B (mangler randomisering)
2. C (fordele bakenforliggende variabler jevnt)
3. A (forkaste sann nullhypotese)
4. D (sannsynligheten for å finne en faktisk effekt)
5. B (fra forelesning 8)
6. C (kategorier minus 1, $4 - 1 = 3$)
7. C (effekten av den ene faktoren avhenger av nivået på den andre)
8. A (kan predikere verdier over 1 og under 0)
9. C (logit / log-odds modelleres lineært)
10. D (kohorteffekter)

Oppgave 2

1. Noe sånt som: «Nullhypotesen er at effekten av fremtoning er uavhengig av nivået på kroppsspråk i populasjonen. Siden p-verdien for interaksjonen er $> 0,05$ beholder vi nullhypotesen og konkluderer med at vi ikke har bevis for en interaksjonseffekt.»
2. Konstantleddet representerer den forventede sosiale kompetansen til referansegruppene, altså en person som er «Ustelt» og «Usikker».
3. Noe sånt som: «Estimatet er 16,5. Det betyr at personer med 'Selvsikkert' kroppsspråk i gjennomsnitt ble vurdert til å ha 16,5 poeng høyere sosial kompetanse enn de med 'Usikkert' kroppsspråk, gitt at man kontrollerer for fremtoning.»

Oppgave 3

1. OR er beregnet til 0,531 for kognitiv terapi versus placebo. Dette betyr at oddsen for tilbakefall blant de som fikk kognitiv terapi er cirka halvparten så stor som oddsen for tilbakefall blant de som fikk placebo. Det er altså større sjanse for tilbakefall blant dem som fikk placebo.
2. Noe sånt som: $\text{logit}(p) = \log(p / (1-p)) = -1,508 + 0,154 * \text{Symptomtrykk} - 0,633 * \text{Kognitiv_Terapi_Dummy}$.
3. Odds er $p / (1 - p)$ så hvis oddsen er 1 må p være lik $1 - p$, og dermed må p være lik 0,50 eller 50 %.

Oppgave 4

1. Forutsetningen om uavhengige observasjoner er brutt. Når samme person testes flere ganger, er målingene høyst sannsynlig korrelert med hverandre.

2. Hukommelsen reduseres i snitt med 0,19 ord per år.
3. Læringseffekter gir kunstig høye poengsummer ved senere måletidspunkter. Hvis vi ikke justerer for dette, vil læringseffekten motvirke den biologiske nedgangen, slik at det observerte aldersfallet fremstår som slakere (altså mindre bratt) enn den underliggende kognitive svekkelsen faktisk er.